

Surt per Places i Camins

SORTIU!

Benvolguts diocesans:

A la paràbola del gran banquet (Lc 14, 15-24; Mt 22, 2-10) el Senyor encomana una tasca important als criats: que portin a tots la invitació a participar en el banquet. I l'ordre és contundent: sortiu!

El Senyor convida a la seva Església a sortir. Per mitjà del miniteri del Papa Francesc estem rebent la invitació a ser una Església en sortida, juntament amb l'advertiment que una Església que es mira només a si mateixa, es podreix, es corromp. L'Església ha de mirar al món i l'home per transmetre-li el desig de Déu. La nostra Església ha de col·locar-se "en constant actitud de sortida" (EG 27), en audaç actitud d'evangelitzar.

També la nostra Església de Menorca se sent interpel·lada per aquesta paraula del Senyor: sortiu! ¡Anau i anunciau! ¡Sigau els meus testimonis! Miram a la nostra illa i sentim la necessitat -i fins i tot la urgència- de proclamar a tots el goig de la salvació. Amb dolor comprovam que moltes persones han anat abandonant la fe, que molts joves i adolescents creixen sense aquesta llum, que el cristianisme és considerat per alguns com una relíquia del passat, com quelcom que no té futur. Però la nostra experiència és que la fe és llum i proposta plena de vida per a les gents de Menorca. I sentim la crida a sortir amb audàcia (parresia), sense por de ser transmissors de la Bona Nova del Regne de Déu.

Aquesta crida a sortir ens implica a tots. No valen excuses per a la missió. En particular, no val deixar-la en mans dels clergues. Jesucrist és el tresor amagat que porta cada un de nosaltres. La seva persona i la seva paraula és resposta a les recerques més profundes del cor humà. Ell és llum i camí que ens ajuda a viure més plenament com a éssers humans. Certament portam aquest tresor en gerres de terrissa (cf. 2 Co 4, 7). L'edat, la falta de formació, els problemes familiars o l'excés de treball poden fer que alguns se sentin excusats de la tasca. Però no es pot ser cristià si no crema al cor el desig de donar a conèixer als altres la joiosa experiència que proporciona la fe. Tots estem implicats: sacerdots, religiosos i, molt especialment, els laics. Cada cristià és "deixeble missioner". Als laics els correspond Especialmente " cercar el Regne de Déu tractant d'ordenar les realitats temporals segons Déu" (LG 31). És missió pròpia del laic proclamar la invitació al banquet enmig del món, en el camp de la realitat social, en el món de l'economia, de la vida pública, de les institucions intermèdies que vertebrèn la societat, en l'àmbit de la cultura, les ciències, l'art, la vida internacional i la pau, els mitjans de comunicació social, i altres realitats obertes a l'evangelització, com l'amor, la família, l'educació dels infants i adolescents, el treball professional, el sofriment.

El Papa Francesc ens ha recordat que "en virtut del Baptisme rebut, cada membre del Poble de Déu s'ha convertit en deixeble missioner (cf. Mt 28,19). Cadascun dels batejats, qualsevol que sigui la seva funció en l'Església i el grau d'il·lustració de la seva fe, és un agent evangelitzador, i seria inadequat pensar en un esquema d'evangelització portat endavant per actors qualificats on la resta del poble Fidel sigui només receptiu de les seves accions. La nova evangelització ha d'implicar un nou protagonisme de cada un dels batejats" (EG 120). Tots ens hem de sentir implicats en la missió.

† **Francesc Conesa Ferrer**
Bisbe de Menorca